

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/153/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114010130
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2114010130.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Daniely Šramelovej, v trestnej veci odsúdeného C. M., v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 12.02.2015 sp. zn. 2Nt/14/2014, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24.09.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného C. M., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného C. M. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/75/2011 zamietol, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku.

Samosudkyňa okresného súdu svoje rozhodnutie odôvodnila hlavne tou skutočnosťou, že podmienky na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 5T/75/2011 v zmysle § 394 Trestného poriadku neboli splnené, nakoľko aj napriek existencii skutočnosti súdu skôr neznámej (nálezu ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011), táto skutočnosť nemôže odôvodniť iné rozhodnutie (o vine , treste...), keďže v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 5T/75/2011 asperačná zásada v zmysle § 41 odsek 2 Trestného zákona bola v podstate znegovaná použitím zmierňovacieho ustanovenia § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Trestného zákona. Pôvodne uložený trest odňatia slobody nie je podľa názoru súdu v zrejmom nepomere k závažnosti činu a tiež nie je v zrejmom nepomere s účelom trestu. V konkrétnom prípade sa jedná teda o zákonne uložený a primeraný trest odňatia slobody, v zmysle zásad pre uloženie úhrnného trestu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený C. M., ktorú prostredníctvom svojej obhajkyne aj veľmi podrobne písomne zdôvodnil.

V písomnom odôvodnení sťažnosti namietal, že pri ukladaní trestu v pôvodnom konaní sa v jeho prípade pri použití zmierňovacieho ustanovenia § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Trestného zákona vychádzalo z trestnej sadzby zvýšenej podľa ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona (dolná hranica trestnej sadzby bola v danom prípade zvýšená zo 7 rokov na 11 rokov a 6 mesiacov) a až následne sa trest ukladal pod dolnú hranicu takto určenej trestnej sadzby. Ak by neprišlo pri ukladaní trestu odňatia slobody v pôvodnom konaní odsúdeného k použitiu asperačnej zásady, dolná hranica trestnej sadzby by bola 7 rokov, keďže trestná sadzba v prípade lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona bola 7 až 12 rokov a teda pri

použití ustanovenia § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Trestného zákona by sa trest mohol ukladať pod dolnú hranicu tejto sadzby, t. j. pod dolnú hranicu 7 rokov a to ako trest znížený o jednu tretinu, čo je

značný rozdiel. V tejto súvislosti poukázal i na rozhodovaciu činnosť KS v Trnave v obdobnej veci a na nález ÚS SR zo dňa 28.11.2012 sp. zn. PL. ÚS 106/2011, ktorý je podľa stanoviska NS SR dôvodom na povolenie obnovy konania. Na základe týchto a ostatných podrobných dôvodov sťažnosti žiadal, aby by Krajský súd v Trnave ako odvolací súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Trnava podľa ustanovenia § 194 odsek 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil a rozhodol vo veci sám, tak, že vo vzťahu k odsúdenému povolí obnovu konania.

Krajský súd v zmysle § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúceho jeho vydaniu, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Z hľadiska rozhodovania o návrhu na povolenie obnovy konania je dôležité vziať do úvahy mimo iného i stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR č. Tpj 44/2013, podľa ktorého:

„I. Ustanovenie § 394 odsek 1 Trestného poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a- ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, preto nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. a tým len jednou z podmienok obnovy konania, ale ak bol z tohto dôvodu podaný návrh na obnovu konania, je dôvodom obnovy konania „ex lege“, t.j. na základe § 41b odsek 1 zákona. c. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

II. Ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení. Preto súd už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 odsek 1 Trestného poriadku, ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 41b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.

III. Ak bolo použité ustanovenie podľa § 39 odsek 1 alebo odsek 2 písm. a) až c) alebo písm. e) Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu k trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona v znení účinnom do 21. decembra 2012, ustanovenie § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, v spojitosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 428/2012, 21. decembra 2012, sa nepoužije.“

C. M. bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 08.12.2011, sp. zn. 5T/75/2011 právoplatne odsúdený pre zločin lúpeže spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a zločin lúpeže spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a bol mu podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. 1), § 37 písm. h), písm.

m), § 38 odsek 7, § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4, § 41 ods. 2 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V zmysle ustanovenia asperačnej zásady (ktorá po náleze ÚS SR stratila účinnosť), bol súd povinný ukladať trest odňatia slobody od 11 rokov a 6 mesiacov, no pri ukladaní trestu v tomto prípade súd aplikoval § 39 odsek 1 Trestného zákona (teda ustanovenie upravujúce mimoriadne zníženie trestu), a preto uložil odsúdenému v pôvodnom konaní trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov. V predmetnej veci teda došlo k právnej situácii, ktorú predpokladá bod III. stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR č. Tpj 44/2013. Z uvedeného dôvodu preto nebolo možné pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania mechanicky aplikovať § 41b odsek 1 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky a naopak bolo potrebné uplatniť z neho výnimku, na ktorú sa poukazuje v časti III. stanoviska trestnoprávneho kolégia. Z tohto dôvodu aj podľa názoru odvolacieho súdu, zákonné podmienky na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/75/2011 neboli splnené.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam odvolací súd nezistil dôvody na zmenu rozhodnutia okresného súdu a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.